

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Det foreslås, at den grønlandske titel til Inatsisartutloven tilrettes til en mere almindelig og hensigtsmæssig sprogbrug.

Den foreslåede ændring af lovens § 4, stk. 1, nr. 12, undtager vederlag og eftervederlag udbetalt til borgmestre i medfør af § 2, § 12 og § 14 i selvstyrets bekendtgørelse nr. 25 af 30. december 2013 om vederlæggelse af borgmestre, viceborgmestre, kommunalbestyrelses- og bygdebestyrelsesmedlemmer samt medlemmer af lokaludvalg mv. fra beregningen af opsparingsgrundlaget med undtagelse af vederlag og eftervederlag, som danner grundlag for pensionsbidrag i medfør af § 10, stk. 3, eller § 10, stk. 4, i selvstyrets bekendtgørelse nr. 24 af 30. december 2013 om pension til borgmestre og deres ægtefæller og børn.

Bekendtgørelse nr. 24 af 30. december 2013 vedrører blandt andet pension til borgmestre og deres ægtefæller og børn. I henhold til § 1, stk. 1, kan borgmestre, som har varetaget hverv som borgmester før den 1. maj 2013, være omfattet af en tjenestemandspensionslignende egenpensionsordning, hvis vedkommende har fungeret i hvervet i mindst 4 år i den valgperiode, der udløber i 2013, og som i medfør af § 67a, stk. 3, i Inatsisartutlov nr. 22 af 18. november 2010 om den kommunale styrelse (som ændret ved Inatsisartutlov nr. 6 af 29. november 2013) har valgt at lade sig omfatte af denne ordning.

Efter bekendtgørelsen er de pågældende borgmestre berettiget til egenpension, når borgmestrene har haft en funktionstid på mindst 8 år. Egenpension beregnes efter de regler, der gælder for tjenestemænd i Grønland.

Efter gældende regler medregnes ydelser udbetalt efter landstingslov om Grønlands Hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland ikke ved beregning af opsparingsgrundlaget i Inatsisartutlov om obligatorisk pensionsordning. Det skyldes, at tjenestemænd omfattes af en tjenestemandspensionsordning. For den enkelte tjenestemand har tjenestemandspensionsordningen en sådan karakter og omfang, at der ikke synes at være behov for regler, der pålægger tjenestemænd at foretage yderligere pensionsopsparing af deres tjenestemandsløn.

Tilsvarende betragtninger gør sig også gældende i forhold til borgmestre, og deres ret til egenpension.

2. Hovedpunkter i forslaget

Det foreslås, at den grønlandske titel til Inatsisartutloven tilrettes til en mere almindelig og hensigtsmæssig sprogbrug.

Ved at se bort fra vederlag til de pågældende borgmestre ved beregningen af opsparingsgrundlaget undgås, at disse pålægges at foretage en yderligere opsparing til deres pension ud over den, de omfattes af i henhold til bekendtgørelse nr. 30. december 2013 vedrører pension til borgmestre og deres ægtefæller og børn.

Formålet med den obligatoriske pensionsordning er at sikre et godt økonomisk fundament for pensionister, og tillige sørge for, at de ikke er fattige. Den obligatoriske pensionsordnings formål opfyldes således ved, at personen, der har varetaget hverv som borgmester, sikres et økonomisk fundament til dennes pensionisttilværelse gennem pensionsordningen i medfør af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 24 af 30. december 2013 om pension til borgmestre og deres ægtefæller og børn.

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
Gældende formulering	Forslaget
	§ 1 I Inatsisartutlov nr. 21 af 28. november 2016 om obligatorisk pensionsordning foretages følgende ændringer:
Inatsisartutlov om obligatorisk pensionsordning	1. Inatsisartutlovens titel affattes således: ”Inatsisartutlov om obligatorisk pensionsordning”
§ 4, stk. 1. Ved beregning af opsparingsgrundlaget ses der bort fra ydelser udbetalt i henhold til: 1) Landstingslov om Grønlands Hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland, 2) Landstingslov om tjenestemænd ansat ved Landstingets institutioner, 3) Lov om statens tjenestemænd i Grønland 4) Landstingsforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap, 5) Inatsisartutlov om børnetilskud, 6) Landstingsforordning om hjælp til børn og unge,	2. § 4, stk. 1, affattes således: ” Ved beregning af opsparingsgrundlaget ses der bort fra ydelser udbetalt i henhold til: 1) Landstingslov om Grønlands Hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland, 2) Landstingslov om tjenestemænd ansat ved Landstingets institutioner, 3) Lov om statens tjenestemænd i Grønland 4) Landstingsforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap, 5) Inatsisartutlov om børnetilskud, 6) Landstingsforordning om hjælp til børn og unge,

<p>7) Landstingsforordning om offentlig hjælp, 8) Inatsisartutlov om alderspension, 9) Inatsisartutlov om førtidspension, 10) Inatsisartutlov om boligsikring i lejeboliger, og 11) Inatsisartutlov om uddannelsesstøtte.</p>	<p>7) Landstingsforordning om offentlig hjælp, 8) Inatsisartutlov om alderspension, 9) Inatsisartutlov om førtidspension, 10) Inatsisartutlov om boligsikring i lejeboliger, 11) Inatsisartutlov om uddannelsesstøtte, og 12) § 2, § 12 og § 14 i selvstyrets bekendtgørelse nr. 25 af 30. december 2013 om vederlæggelse af borgmestre, viceborgmestre, kommunalbestyrelses- og bygdebestyrelsesmedlemmer samt medlemmer af lokaludvalg mv., med undtagelse af vederlag og eftervederlag, som danner grundlag for pensionsbidrag i medfør af § 10, stk. 3, eller § 10, stk. 4, i selvstyrets bekendtgørelse nr. 24 af 30. december 2013 om pension til borgmestre og deres ægtefæller og børn.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2020, og har virkning fra og med indkomståret 2019.</p>

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for natur, miljø eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige konsekvenser for borgerne. Det bemærkes dog, at de pågældende borgmestre ikke længere er forpligtet til at foretage en ekstra pensionsopsparring, hvilket vil resultere i en reducere af borgmesterens samlede pensionsopsparring.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have andre nævneværdige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har været offentliggjort på Naalakkersuisuts høringsportal, samt været fremsendt til følgende høringsparter i perioden 18. oktober 2018 til 23. november 2018:

Der var ved udløbet af høringsfristen modtaget hørings svar fra SISA, GE, Kommune Kujalleq, Departementet for Natur, Miljø og Forskning, Departementet for Råstoffer og Arbejds marked, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet, Indenrigs afdelingen i Formandens Departement, Departementet for Sundhed og Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke.

Modtagne bemærkninger er nedenfor anført med almindelig skrift, mens Naalakkersuisuts kommentarer er anført med *kursiv*.

GE finder, at forslaget giver god mening. Forslaget bør dog udvides til også at omfatte selvstændigt erhvervsdrivende. Det begrænsede investeringsgrundlag mange selvstændigt erhvervsdrivende har, bør ikke reduceres af en tvang til opsparing i en pensionsopsparing, der i forvejen ligger i virksomheden. Den obligatoriske pensionsordning vil hæmme erhvervsudviklingen og innovationen inden for det private erhvervsliv. Den opsparing, som loven søger at sikre, sker for de selvstændigt erhvervsdrivende i selve virksomheden.

Mange selvstændigt erhvervsdrivende har ikke oprettet pensionsopsparinger. Der er i den gældende lov taget højde for, at forholdene for selvstændigt erhvervsdrivende ikke er helt de samme som for lønmodtagere. Kravene til selvstændigt erhvervsdrivendes indbetalinger til deres pensionsordninger er således ca. halvdelen af, hvad den er for lønmodtagere.

Selvstændige erhvervsdrivende har på samme måde som lønmodtagere en interesse i at sikre sig en ekstra indkomst, når de pensioneres. Ikke alle selvstændigt erhvervsdrivende vil have skaffet sig en større formue, som kan sikre dem en sådan ekstra indkomst, når de pensioneres. Samlet set er de gældende regler udtryk for en rimelig hensyntagen til de selvstændigt erhvervsdrivendes særlige behov for at investere i udvikling af deres virksomhed og deres behov for en ekstra indkomst, når de går på pension.

Kommune Kujalleq er enig i, at der ikke bør være krav om dobbelt pensionsforsikring af borgmestrene, og at borgmestervederlaget derfor ikke bør indgå i beregningsgrundlaget for obligatoriske pensionsordninger.

Kommunen erindrer om, at reglerne om obligatorisk pensionsopsparing trådte i kraft 1. januar 2018, og således også har været gældende for indkomståret 2018. Kommunen er ikke bekendt med, at loven har nødvendiggjort oprettelse af særskilte pensionsordninger for borgmestre i

2018, men det kunne eventuelt af principielle grunde overvejes, at lade lovændringen få virkning fra og med indkomståret 2018 og ikke som foreslået først fra 2019.

Lovændringer med tilbagevirkende kraft, der udelukkende er begunstigende for borgerne, er fra en retlig bedømmelse ubetænkelige.

Praktisk vil forslaget dog være forbundet med noget besvær. Gives forslaget tilbagevirkende kraft til 2018, vil loven sandsynligvis træde i kraft den 1. juli 2019 og ikke 1. januar 2020 som foreslået. Skattestyrelsen vil ved lovens ikrafttræden skulle indhente yderligere oplysninger fra kommunerne om borgmestrenes pensionsindbetalinger for at kunne foretage korrekte beregninger af disses opsparingsgrundlag. Oplysningerne skal formentlig være på plads inden udgangen af juli 2019, hvor fristen for indberetning af ændrede data udløber. Da dette i givet fald vil ske i en feriemåned, er der en øget risiko for fejl. I betragtning af, at Naalakkersuisut heller ikke er bekendt med konkrete tilfælde, hvor borgmestre har måtte oprette særskilte pensionsordninger, synes forslaget ikke at stå i et rimeligt forhold til det besvær, som vil være forbundet med at give forslaget tilbagevirkende kraft til 2018.

Kommune Kujalleq påpeger desuden, at der kan være et problem med bekendtgørelse nr. 25 af 30. december 2013 om vederlæggelse af borgmestre, viceborgmestre, kommunalbestyrelses- og bygdebestyrelsesmedlemmer samt medlemmer af lokaludvalg mv., idet der ikke sikret pensionsdækning af borgmestre, der har haft hvervet i mindst 4 år i valgperioder forud for den valgperiode, der udløb i 2013.

Da denne kommentar ikke vedrører forslaget, er høringssvaret videresendt til Indenrigsafdelingen med henblik på nærmere overvejelse.

Øvrige høringsparter har ikke bemærkninger til forslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det foreslås, at den grønlandske titel til Inatsisartutloven tilrettes til en mere almindelig og hensigtsmæssig sprogbrug.

Til nr. 2.

Det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 12 i § 4, stk. 1, således at vederlag modtaget i medfør af en persons varetagelse af hverv som borgmester i visse tilfælde undtages fra beregning af opsparingsgrundlaget i den obligatoriske pensionsordning. I bestemmelsen undtages vederlag modtaget i medfør af § 2, § 12 og § 14 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 25 af 30. december 2013 om vederlæggelse af borgmestre, viceborgmestre, kommunalbestyrelses- og bygdebestyrelsesmedlemmer samt medlemmer af lokaludvalg mv, med undtagelse af vederlag og eftervederlag, som danner grundlag for pensionsbidrag i medfør af § 10, stk. 3, eller § 10, stk. 4, i selvstyrets bekendtgørelse nr. 24 af 30. december 2013 om pension til borgmestre og deres ægtefæller og børn..

Bestemmelsen har til formål at undtage det årlige vederlag til de berørte borgmestre fra beregningen af opsparingsgrundlaget. Ligeledes undtages eftervederlag til borgmesteren og eftervederlag til borgmesterens ægtefælle eller børn under 18 år, såfremt borgmesteren ved sin død fungerede som borgmester, eller ved sin død oppebar eftervederlag fra hvervet som borgmester.

Det er således alene hensigten med tilføjelsen at undtage vederlag modtaget som led i de pågældendes hverv som borgmestre, og ikke vederlag modtaget som led i varetagelse af hverv såsom viceborgmester eller kommunalbestyrelsesmedlemmer mv. fra beregningen af opsparingsgrundlaget i Inatsisartutlov nr. 21 af 28. november 2016 om obligatorisk pensionsordning.

Til § 2

Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2020, og har virkning fra og med indkomståret 2019.